

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg gentager gerne, hvad jeg i øvrigt altid har sagt: Det er ikke godt at sidde lang tid i et asylcenter. Men det er en sag, der er afgjort. Regeringen har nemlig taget nogle gode initiativer løbende, og der har været løbende forbedring af repatrieringshjælpen.

Der er ikke et perspektiv for de afviste asylansøgere i at blive i Danmark. Deres sag er afgjort. Den er afgjort i sidste instans, det er en uvildig instans, en domstolslignende instans, hvilket vil svare til, at vi, hvis vi giver dem en midlertidig opholdstilladelse, vil negligere, hvad en uvildig instans har besluttet og har taget stilling til og har behandlet ordentligt og individuelt.

Tværtimod gør vi det med et andet perspektiv for øje. Vi respekterer nemlig de afgørelser, der er faldet; vi ved, at sagerne er behandlet ordentligt; og så vil vi hjælpe dem hjem bedst muligt. Repatrieringshjælpen er løbende blevet sat op, og den personlige vejledning er løbende blevet forbedret hele vejen igennem. Og i dag skal vi andenbehandle et forslag, som giver yderligere hjælp til det her.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det var forholdsvis fantastisk at høre, hvordan fru Irene Simonsen kunne betegne de afviste irakiske asylansøgers situation, altså sammenligne den med et ophold i ferielejligheder. Jeg kunne egentlig godt tænke mig bare at stille et fuldstændig enkelt spørgsmål til fru Irene Simonsen: Mener fru Irene Simonsen, at den måde, de afviste irakiske asylansøgere har det på i dag, er tilfredsstillende eller ikke tilfredsstillende?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Nu var det faktisk ikke mig, der sammenlignede med ferielejligheder. Jeg refererede bare til, hvad Politiken har skrevet i en artikel, efter at udvalget besøgte centeret. Det var nemlig dem, der sammenlignede det med ferielejligheder. Det lovforslag, L 218, vi skal behandle her i salen om lidt, går jo også ud på, at man giver en individuel, ordentlig og sober vejledning, coaching – man kan kalde det, hvad man vil i de her moderne tider – til de afviste asylansøgere på et personligt og individuelt metodeplan, så de får tid, rum og ordentlige og personlige vejledere til at hjælpe sig med at få et nyt perspektiv.

Jeg har før fra talerstolen fortalt historien om, hvorfor jeg godt kan forstå de afviste asylansøgere, når jeg sætter mig ind i deres situation. De er rejst hertil, og de har haft en livsdrøm om at komme til Danmark og leve deres fremtid her. De nægter at acceptere den afgørelse, der er faldet, men bevarer deres fremtidsperspektiv på Danmark. Derfor er vi nødt til at gøre det her endnu bedre, så de kan se perspektivet hjemme.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det første problem er, at fru Irene Simonsen ikke svarer på det, jeg spørger om. Har de afviste irakiske asylansøgere det tilfredsstillende i de danske asylcentre i dag, ja eller nej? Det andet problem er, at fru Irene Simonsen henviser til et lovforslag, som fru Irene Simonsen udmærket godt ved ikke har nogen som helst betydning for det store flertal af de mennesker, vi snakker om, som ikke kan vende tilbage, og som ikke vil vende tilbage til et borgerkrigshærgt Midt- og Sydirak, simpelt hen fordi det er for farligt. Det ved fru Irene Simonsen godt, og hun ved også udmærket godt, at der ingen mulighed er for at tvinge de her mennesker til at vende tilbage til det land.

Så fru Irene Simonsens løsning er ikke en løsning for de mennesker. Det kan godt være, at det er en løsning for regeringens image, men det løser bare ikke problemet for de afviste irakiske asylansøgere.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

De afviste asylansøgere er i en situation, hvor de ikke vil respektere den afgørelse, der er faldet, og så har vi en regering og et flertal i det her Folketing, der har sørget for, at de har de absolut bedste vilkår, under de forhold hvor de er, hvor de ikke vil acceptere afgørelsen, der er faldet. Forholdene er bedre, end man ser mange andre steder rundt omkring i verden, meget bedre.

Så kan vi jo vende tilbage til den diskussion, vi også havde forleden her i salen om Irak. Irak er ikke ét stort land, som ser ens ud, lige meget hvor man bevæger sig hen i Irak. Irak består af mange forskellige regioner, områder og landsbyer, og der er altså ikke en borgerkrigslignende situation over det hele, og der er mulighed for en tilbagevenden. Mange er allerede vendt hjem.